

Omraade, forfægtes det modsatte Synspunkt med lige saa stor Styrke i Komitéens Beretning, som konkluderer i en Anmodning til Folkeforbundets Forsamling om straks at træffe Foranstaltninger til at optage Haag-konventionen til fornyet Overvejelse og at forelægge til Regeringernes Ratifikation en ny Konvention baseret paa Mænds og Kvinders statsborgerlige Ligestilling.

Under den 12. Forsamling blev Spørgsmaalet gjort til Genstand for en indgaaende Diskussion i 1. Udvalg, efter hvis Forslag Forsamlingen vedtog at anmode Regeringerne om en Udtalelse paa Grundlag af det ovennævnte Materiale samt Referatet fra 1. Udvalgs Forhandlinger (Udenrigsministeriets Aarvog 1932, Pag. 76—77, jfr. 98). Anmodningen blev imødekommet af ialt 33 Regeringer, deriblandt den danske, hvis Udtalelse findes aftrykt som Bilag 2 til nærværende Beretning.

Den 13. Forsamling henviste paany Spørgsmaalet til 1. Udvalg, hvor Chiles og Colombias Delegerede straks fremsatte Forslag om at optage Haag-Konventionens Artikler 8—11 til Revision paa Grundlag af Ligestillingsprincippet, idet de særligt paa-beraabte sig et af »Institut de Droit International« i August 1932 vedtaget Ønske-maal, som udtaler, dels at den ene Ægtefælles Nationalitet og navnlig Skiften af Nationalitet under Ægteskabet ikke bør omfatte den anden Ægtefælle mod dennes Villie, og dels at Ægtefæller af forskellig Nationalitet bør være i Stand til saa let og saa hurtigt som muligt at erhverve den anden Parts Nationalitet.

Forslaget støttedes af Kina, Tyrkiet, Norge og Cuba, men blev fra anden Side kraftigt imødegaaet, navnlig af *Limburg* (Holland), som fremhævede, at det af Regeringernes Udtalelser klart fremgik, at de i Artiklerne 8—11 indeholdte Bestemmelser var Maximum af, hvad der i Øjeblikket kunde opnaas, og at en fornyet Under-søgelse af Konventionen følgelig blot vilde medføre en Udsættelse af dens Ikrafttræden og dermed af de Fordele, den bringer Kvin-derne.

Som et Kompromis foreslog *Robin* (Belgien) at ændre Artiklerne 8—11 saaledes, at Udtrykket »en Kvinde« overalt erstattedes med »en Person«, hvorved man uden at ændre Konventionens reale Indhold vilde imødekomme Kravet om Kønnenes principielle Ligestilling. Men heller ikke dette Forslag fandt tilstrækkelig Tilslutning; det fremhævedes navnlig, at det vilde være lidet ønskeligt at revidere en Traktat, der er undertegnet af et stort Antal Stater og desuden ratificeret af enkelte af disse, samt at en Revision derhos vilde frembyde en Række formelle Vanskeligheder.

Da Diskussionen syntes at trække i Langdrag, besluttede man at nedsætte et Underudvalg til Sagens videre Behandling. Det lykkedes her under Forsæde af Rets-præsident *Holger Andersen* at naa til nogen-lunde Enighed om et Resolutionsforslag baseret paa Udkast fra kanadisk, fransk og østrigsk Side.

Resolutionsforslaget konstaterer indledningsvis, at et stort Antal Regeringer er af den Anskuelse, at Konventionens Artikler 8—11 repræsenterer Maximum af, hvad der for Øjeblikket paa dette Omraade kan opnaas gennem en almindelig international Aftale, og at en Revision af Traktaten udenfor den normale i Konventionen fore-skrevne Fremgangsmaade vil være vanskelig at gennemføre, hvorfor det ikke er muligt at fjerne de Udtryk, som synes at have fremkaldt Misforstaaelser i Henseende til en statsborgerretlig Ulighed mellem Kønnene. Det imødekommer Kvindeorganisa-tionerne ved at udtale, at Ikrafttrædelsen af Artiklerne 8—11 ikke skal præjudicere videregaaende internationalt Samarbejde vedrørende Statsborgerret og ved udtrykkelig at fastslaa, at Ikrafttrædelsen ikke begrænser Staternes Handlefrihed, saafremt de maatte ønske i større Omfang at gennemføre Ligestillingsprincippet i deres Lovgivning. Paa den anden Side udtales Ønsket om, at de Stater, som har undertegnet Konventionen, vil bringe deres Lovgivning i Overensstemmelse med dens Bestemmelser og snarest muligt deponere deres Ratifika-